

Teljes szakmai meggyőződéssel javasolta a PhD-fokozat odaítélését.

Papp László röviden válaszolt az opponensi véleményekre, amelyeket a hivatalos bírálók elfogadtak.

Ezt követően a bírálóbizottság tanácskozással és határozathozatalra visszavonult, majd zárt ülésen meghozta és nyilvánosan kihirdette, hogy korábban Papp László doktori szigorlatát a szigorlati bizottság *summa cum laude* minősítéssel értékelte. Az értekezés és az önálló tudományos munkásság tekintetében a bírálóbizottság egyhangúan *summa cum laude* minősítést, a jelölt nyilvános vita során nyújtott teljesítménye vonatkozásában szintén egyhangúan *summa cum laude* minősítést adott. Mindezekre tekintettel a bírálóbizottság *summa cum laude* minősítéssel javasolta a jelölt számára a PhD-fokozat odaítélését.

Szabó Krisztián

Prof. Dr. Blazovich László nyugalmazott egyetemi tanárt, a Csongrád Megyei Levéltár nyugalmazott igazgatóját 70. születésnapja alkalmából – a hagyományoknak megfelelően – a kollégák és a barátok köszöntötték a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán 2013. november 26-án. A neves jogtörténész Szombathelyen született, de szülővárosán kívül még két város: Szeged és Hódmezővásárhely is a magáénak tekinti. Az előbbi díszpolgárává választotta, az utóbbi pedig Pro Urbe díjat adományozott neki. Azonban ne csak helyi, hanem országos, sőt nemzetközi szinten is elismert kutató, amit a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje (polgári tagozat), valamint az Eike von Repgow-díj is bizonyít.

Az Európai és a Magyar Jogtörténeti Tanszék által közösen szervezett ünnepségen előbb Prof. Dr. Balog Elemér köszöntötte a tanszék emeritus professzorát, majd átadta a szót a laudátoroknak, elsőként a Kar dékánjának, Prof. Dr. Hajdú Józsefnek. Ő mindenekelőtt arra hívta fel a figyelmet, hogy nem csak jogászok tisztelték meg Blazovich Lászlót jelenlétükkel, hanem a történész és a levéltáros szakma képviselői is. Megköszönte az ünnepeltnek mindazt a munkát, amit 1988 óta a karon végzett, s amelynek keretei között a joghallgatók újabb és újabb nemzedékével ismertette meg a jogtörténet, ezen belül a kánonjog alapjait.

Ezt követően Prof. Dr. Ruszoly József vette át a szót, aki hosszú ideig vezette a Jogtörténeti Tanszéket, s akinek hívására Blazovich László a tanszék munkatársa lett. A Professzor emlékeztette a jelenlévőket arra is, hogy Blazovich László Kristó Gyula professzor iránytatása mellett kezdte pályafutását, s a gimnáziumi tanári évek után a Csongrád Megyei Levéltár igazgatójaként kapcsolódott be abba a munkába, amelynek eredményeként az Anjou-kori oklevéltár kötetei megjelenhetnek. A DAAD ösztöndíj lehetővé tette, hogy az ünnepelt munkásságát a nemzetközi, elsősorban a német jogtörténész társadalom is megismerje. Ennek kapcsán emelte ki a laudátor, hogy Blazovich László mindig azt tartotta szem előtt, hogy a külföldön végzett kutatómunka célja a lehető legtöbbet hazahozni, és a külföldön szerzett tudást itthon a fiataloknak átadni. Ezt a munkát ismerték el a kitüntetésekkel, de az igazi érték, amit az ünnepelt hallgatóiban „vetett el”, majd csak később fog napvilágra kerülni. Végezetül pedig „vérbeli szerkesztőnek” nevezte, utalva arra, hogy ez

Blazovich László 70 éves – tudósítás a tiszteletére megjelentetett ünnepi kötet átadásáról

is olyan feladat, amit kevesen tudnak olyan jól elvégezni, mint Dr. Blazovich László.

Ezután Prof. Dr. Érszegi Géza a Magyar Országos Levéltár nyugalmazott főlevéltárnoka szólt dicsőően mindenekelőtt az ünnepelt levéltárosként végzett munkájáról és tudományos szervezői tevékenységéről. Dr. Blazovich László például a Csongrád Megyei Honismereti Egyesület, az Elpusztult és Pusztuló Magyar Falvakért Alapítvány, valamint a Péter László Várostartó Alapítvány Kuratóriumának elnöke, emellett kuratóriumi tagja a Kristó Gyula Alapítványnak és a Kisteleki Ede Alapítványnak is. Részt vesz a Dugonics Társaság és a Szeremlei Társaság működésében is.

A felszólalók többsége szót ejtett a Blazovich László nevével fémjelzett legfontosabb könyvekről, kiváltképp a Szász és a Sváb tükör, valamint a Budai jogkönyv magyar nyelvű kiadásáról, illetve a *Szeged története* c. városmonográfia 5. kötetéről.

A köszöntők után adták át a barátok és kollégák tanulmányait tartalmazó ünnepi kötetet.

Végezetül pedig maga az ünnepelt kapott szót, aki megköszönte a szüleinek a géneket, a feleségének a türelmet, a szervezőknek az ünnepséget, a laudátoroknak pedig a dicsőítő szavakat. A kötet szerkesztőjének, Dr. Fülöpné Prof. Dr. Homoki-Nagy Máriának és a szerzőknek pedig ígéretet tett a tanulmányok elolvasására, hogy ezzel fejesse ki köszönetét a kötet megjelenéséért.

Horatiusz idézve elmondta, hogy „*boldog, aki távol él a közügyektől*”, utalva arra, hogy nyugdíjas éveit alatt végre nem kötelességből, hanem pusztán a tudomány szeretete miatt folytathatja kutatói munkáját, immáron a terhektől megszabadulva.

Kecskés Tamás